

6.

V Ení-te, exsultémus Dómino, iu-bi-lémus De-o, sa-lu-
 tá-ri nostro. Præ-occupémus fá-ci-em e-ius in confessi-ó-
 ne, et in psalmis iu-bi-lémus e-i.

Quóni-am De-us magnus Dóminus, et rex magnus super om-
 nes de-os. Quóni-am non repellet Dóminus plebem su-am,
 qui-a in manu e-ius sunt omnes fi-nes terræ, et alti-tú-
 di-nes mónti-um ipse cónspi-cit.

Quóni-am ipsí-us est ma-re, et ipse fe-cit illud, et á-ri-dam
 fundavé-runt manus e-ius. Ve-ní-te, ado-rémus, et pro-ci-dá-
 mus ante De-um, plo-rémus co-ram Dómino, qui fe-cit nos,
 qui-a ipse est Dóminus, De-us noster, nos autem pópu-lus
 e-ius, et oves páscu-æ e-ius.

Hó-di-e, si vo-cem e-ius audi-é-ri-tis: «No-lí-te obdu-rá-re
 corda vestra, si-cut in exa-cerba-ti-óne se-cúndum di-em
 tenta-ti-ónis in de-sérto: u-bi tentavé-runt me patres ve-
 stri: probavé-runt et vi-dé-runt ópe-ra me-a.

Quadra-gínta annis pró-ximus fu-i gene-ra-ti-óni hu-ic,
 et di-xi: Semper hi errant corde. Ipsi ve-ro non cogno-
 vé-runt vi-as me-as: qui-bus iu-rá-vi in i-ra me-a: Si
 intro-í-bunt in réqui-em me-am.»

Gló-ri-a Patri, et Fí-li-o, et Spi-rí-tu-i Sancto. Si-cut e-rat in
 princí-pi-o, et nunc, et semper, et in sæcu-la sæcu-ló-rum.

Amen.